

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

Szilárdabb kommunista helyállást a mindennapi munkában!

sőt a II. éves külkereskedelmi szakon az 50 százalékot. Több csoportban több alkalommal a foglalkozásokat egyáltalán nem lehetett megtartani a tömeges készségtelenség és hiányzás miatt. Rendkívül vontatottan halad az utóvizsgák letétele is. Szeptember 20-án még mindig 213 hallgatónak volt elmaradt vizsgája.

Ilyen körülmények között rendkívül szilárd kiállásra, a kommunisták példamutató munkájára van szükség. Ezt az elvi szilárdságot, kemény, határozott kiállást gátolja az a tény, hogy a hallgatók, sőt nem ritkán az oktatók között is borús hangulat, bizonytalanság, ingadozás jelentkezik az országos és helyi jellegű problémák megítélésében. Ez az ingadozás gyakran népgazdaságunk egészséges továbbfejlődése érdekében hozott új kormányintézkedések elégtelen és hiányos megmagyarázásából fakad és néha egészen hibás következtetésekre vezet. Ha valaki szóváteszi gazdasági helyzetünk különböző nehézségeit és választ keres azzal kapcsolatos problémáira, ha bírálja a gazdasági építő munkánk fogyatékosait, a jelenlegi intézkedések végrehajtása során elkövetett hibákat, ha elégedetlen az agitációs munka színvonalával, ha úgy véli, hogy javítani való van pártunk és a tömeges kapcsolatán, javarészen nyilvánvalóan megérinti.

Miben nyilvánul meg mégis a bizonytalanság, a kispolgári ingadozás a jelenlegi körülmények között egyes párttagjainknál? Elsősorban abban, hogy a párt által elkövetett hibák és a párt előtt álló nehézségek hatására elvesztik kommunista szilárdságukat, bizalmuk meg-ingó a párt vezetésében, és legyőzhetetlen erejében. Ezek az elvtársak elvesztik reális szemléletüket, eltúlozzák a hibákat, hajlamosak arra, hogy az egész országot, gazdasági építésünket, a racionalizálás

helytelen értelmezése, az ösztöndíjszökkentés, vagy más népszerűtlen intézkedések szemszögéből nézzék. Szem előtt tévesztik a szocializmus és a béke ügyének óriási nemzetközi sikereit. Fő foglalkozásuk az országos nehézségeken és hibákon való terméketlen rágódás, amely akadályozza a kommunistákat a helyi nehézségek leküzdésében, akadályozza a tanulást, az oktatást, a hatékony agitáció kifejtését. Ezek az elvtársak ingadozásukat tudatosan, vagy tudatlanul többnyire a szocializmus ügyéért való aggodás mezébe öltöztetik és azt akarják elhittetni, hogy csak ők látják a problémákat teljes mélységében, mindenki más opportunista módon szépítget, s ezzel akadályozza az igazi kibontakozást. Semmiféle előrehaladás és fejlődés nem elég nekik. Valamiféle „gyökeres változást” várnak s közben nem veszik észre, hogy a párt nélkülük — sőt bizonyos mértékig általuk akadályoztatva — hatalmas erőfeszítésekkel lépésről lépésre előrehalad. Egyetemünkön a kispolgári ingadozásnak számos ilyen, vagy ehhez hasonló megnyilvánulással találkozhatunk az utóbbi időben. A nehézségek és hibák eltúlzása, a pártvezetés iránti bizalom megingása, egyes esetekben képzett, öntudatos, az elmúlt idők során politikailag szilárd elvtársaknál is előfordult.

Az egyetemen tapasztalható ingadozás szemléltetésére egy-két példát helyes kiragadni. Több elvtársban felmerült az a helyes gondolat, hogy a párt és gazdasági vezetés bizonyos hibáira, fogyatékosaira felhívja a felsőbb pártvezeték figyelmét. Ha azonban szerénytelenül, a realitások számbavétele nélkül, a józan szemmértéket elveszítve gyűjtjük csokorba a hibákat, ez már az ingadozás jele. Nem lehet olyan következtetéseket levonni pl., hogy a racionalizálás végrehajtásával — még annak kisebb, vagy hibáival — létbizonytalanságot teremtenek, ezzel felszámoljuk népi demokráciánk nagy vívmányát a kapitalista munkanélküliség megszüntetését. Nem lehet kétséges, hogy a leépítés súlyosan érinti az

állásukból elbocsátottakat, mégis teljesen helytelen ezeknek a rétegeknek, éppen a dolgozó milliók érdekében a termelőmunkába történő átirányítását a kapitalista létbizonytalansággal egy nevezőre hozni. Helytelen az a megjegyzés is, hogy pártunk az árualap elégtelenségénél a rendelkezésre álló termelőerők jobb kihasználásával, hanem a vásárlóerő csökkentésével akar segíteni. Ez az alternatíva eltorzítja a valóságot, hiszen tudjuk, hogy pártunk mekkora erőfeszítéseket tesz a termelőerők jobb kihasználása, a termelés észszerűbb megszervezése érdekében, de ugyanakkor jelenleg nem tekinthet el olyan intézkedésektől sem, amelyek ideiglenesen egyes rétegeknél a vásárlóerőket némileg csökkentik. Látnunk kell, hogy a beruházások átcsoportosítása terén a könnyűipari és fogyasztási cikkek gyártó iparágak termelésnövelése terén sok minden történt, noha az átállítás útjében még mindig nem kielégítő, de helytelen itt is eltúlozni a hibákat, nem látni a nehezen kivívott eredményeket.

Éppen az ilyen és ehhez hasonló megállapítások vezetnek el azután olyan elhamarkodott és eléggé nem ítéhető kijelentéshez, hogy pártunk jelenlegi politikája ellenkezik a júniusi határozattal, a marxizmus-leninizmus szellemével.

Nem szükséges tovább magyarázni, hogy a kispolgári ingadozás ilyen megnyilvánulással igen veszélyesek és károsak a párt szervezeti ideológiai egységére és akcióképességére. De különösen veszélyesek és károsak, ha olyan elvtársaknál fordulnak elő, akiknek elméleti képzettségük folytán bizonyos tekintélyük van.

Az ilyen következtetések mögött sokszor ösztinte jószándék, becsületes segitleni akarás lehet, de nem lehet a jószándékkal menteni az elvi szilárdság megengedését. Ez az ingadozás veszélyes, rontja a hangulatot, leszereli a kommunisták bátor helytállását, ezzel gátolja a mindennapi szivós, kemény, becsületes munkát és tanulást. Pártvezeteink ezért igyekezzenek a párttagságot elvi szilárdságra nevelni, ezen az alapon fegyelmezett, példamutató munkára mozgósítani az oktatókat és hallgatókat.

Olcsóbb árukat a büfénkbe!

Sok panasz hangzott el már tavaly is, s most is, hogy a büfénk rossz, nem tölti be hivatását. Nincsenek olcsó áruk, s ha van is, igen kevés mennyiségben (pl. péksütemény). Ezek a panaszok jogosak.

Nézzük meg közelebbről mit lehet kapni nálunk a büfében? Büfénk inkább rá lehet mondani, hogy cukrászda, mint büfé. Itt egy éhes ember csak akkor tud jóllakni, ha legálább 20 forint van a zsebében. S akkor is csak cukrász-süteményt kaphat, jó drága áron. Lehet venni 1.20-ért mignont, 2.10-2.50-ért tortaszéletet, 1.20-ért és 2.10-ért piskótát. Azonkívül van 1.20-ért krémes is. De ha valaki nem cukrászsüteménnyel akar „jóllakni”, kaphat 6 forintért 10 deka kolbászt és 4.68 vagy 5 forintért 10 deka sajtot. Lehet kapni, ha valaki éppen cukorkát vagy csokoládét akar enni, 20 forintért 10 deka tiszta csokoládét, 5 forintért pralinét, 1.10-ért 5 darab karamellát egy csomagban.

Ez van a mi büfénkben. Joggal kérdezhetjük, hogy ki nek a számára van fenntartva? Olyan embereknek, akik átlag 350-400 forint ösztöndíjat kapnak egy hónapban, vagy olyanok számára, akik 2000-2500 forintos havi jövedelemmel rendelkeznek?

Tévedés lenne azonban azt hinni, hogy olcsó étel nálunk egyáltalán nincs a büfében. „Lehet kapni” tejet és péksüteményt. De ha valaki 11 órákor tejet akar inni egy zsémlelvel vagy kiflivel, az már nem ihát. Ezeket csak az első és második tízpercben vásárolhatjuk. Ez arra vall, hogy igen kevés péksüteményt és tejet rendelnek, pedig több is elfogy.

Kérünk a büfé vezetőjéhez a következő: legyen nagyobb mennyiségben péksütemény és tej. Árusítsanak megint, úgy mint az előző években lángost, szendvicseket, kenyert és általában az egyetemisták ösztöndíjához megfelelő olcsó árukat.

Szeretettel köszöntjük az új magyar bajnokot

Kisgergely Jenő, egyetemünk II. éves hallgatója megnyerte az 1954. évi magyar magasugróbajnokságot. Eredménye 189 cm. Átugrotta a 191 cm-es magasságot is, azonban még a homokban volt, mikor a lécseset, így ugrása nem volt érvényes. Ami késik, nem múlik! Kisgergely elvtárs fiatal, mindössze 20 éves és még sok versenyt vehet részt. Kívánnunk neki sok sikert, jó eredményeket a versenyében és a tanulásban.

Elfogadjuk a felhívást

A „Közgazdász” szeptember 14-i számában megjelent a Veres Pálné-utcai diákköthön versenyfelhívása az egyetem többi diákköthönéhez. A Makarenkó-utcai 18, 20, 22 és 23 számú diákköthönök dolgozó, diákbizottságai és hallgatói elfogadják a versenyfelhívást. A megjelölt szempontokat túlmenően — rendszeret, fegyelem — a diákköthönökben folyó kulturális tevékenységet is javasoljuk a verseny szem-

pontjai közé venni. (Hadd említsük meg pl. a bel- és külkereskedelmi tanszékek hevesy kezdeményezését: hallgatók részére rendszeres hanglémez-estet szerveznek.) A verseny elbírálásának időpontja november 7. legyen.

A Makarenkó-utcai diákköthönök kollektívájának nevében:

Győri Dezső,
18-22-es otthonok
igazgatója

Köszönjük

A Pg. III/1. szeminárium csoport ezúton mond köszönetet a jogi tanszéknek azért, hogy lehetővé tette számunkra 1954. IX. 22-én az országgyűlés ülésén való részvételt. Feledhetetlen élményt jelent számunkra, hogy láthattuk és hallhattuk népünk képviselőit.

MTA közleménye

a tudományos pályamunkák jutalmazásáról

Az oktatási osztály közli, hogy a Magyar Tudományos Akadémia az egyetemi hallgatók jutalmazására jutalmazási alapot létesített.

Akadémiai jutalomban részesülhetnek elsősorban azok az egyetemi hallgatók, akik tudományos munkájukkal, vagy tudományos körök munkájában kiűntek és emellett egyetemi tanulmányaikban is kiváló eredményt értek el.

A jutalmazásnál ezenkívül figyelembe vehetők a termelési gyakorlatról szóló, továbbá tudományos diákköri legjobb dolgozatok, valamint az 1954. évi kiváló pályamunkák is. Minthogy a jutalmazás legkésőbbi időpontját az Akadémia december 1-én állapította meg, szükséges a tudományos pályamunkák elbírálási határidejét november 25-re előrehozni.

Az akadémiai jutalmak személyenkénti összege 500 és 1000 forint lehet. Fenti jutalmazási keret nem érinti az egyetem által korábban meghirdetett tudományos pályamunkák jutalmazási összegét.

A békekölcsönjegyzés eredménye hétfőn délben

Eddig összesített eredmények szerint egyetemünk dolgozó és tanára 424 fő 298.400 Ft összeget jegyzett békekölcsönt. Ez az összeg lényegesen nagyobb a tavalyi jegyzés összegénél. Tavaly az egy főre eső átlag 602 Ft volt, most a jegyzés befejezése előtt 704 Ft.

Kultúracsoporthunk Szigetmonostoron

Vasárnap Egyetemünk kultúracsoporthai énekkar, táncsoport, rigmusbrigád, a szigetmonostori hadtáptartalekos tiszti iskola hallgatóinak, a negyedik „Néphadsereg napja” alkalmából műsort adtak. Különösen nagy sikere volt a táncsoporthnak és a rigmusbrigádnak.

Helyzetjelentés a jegyzetekről...

Az ideai tanév kezdetén jóval biztatóbb a helyzet a jegyzetellátás terén, mint tavaly vagy bármikor korábban. A jegyzetek nagyrésze már megjelent, vagy a napokban jelennek meg. A tanszékben idejében leadták a kéziratokat — néhány tárgyból az egész félév anyagát előre. Minden remény megvan arra, hogy idén a folyamatos jegyzetellátás terén nem lesznek a tavalyihoz hasonló nehézségek.

Első évfolyamon (mezőgazdasági ismereteket) kivéve, mely kb. másfél hónap múlva jelenik meg, valamennyi tárgyból már a hallgatók kezében van a jegyzet, mégpedig az egész félévi.

Második évfolyamon a matematika jegyzet kész, a gazdaságtörténelem és technológia jegyzet a napokban jelenik meg. A külker. szakosok áruismeret jegyzete megjelent. Politikai gazdaságtanból brosurra jelenik majd meg az oktatási minisztérium kiadásában. Általános statisztikából decemberben jelenik meg.

A filozófia történetéből csak később jelenik meg.

zott kiadásban. Addig is a hallgatók a tanszékben megtalálható régi példányokból tanulhatnak.

Harmadik évfolyamon az ipari technológia jegyzete megjelent, könyvvitel elméletéből könyv kapható. Népgazdaság tervezése tárgyból a jegyzet a napokban lesz meg. Ugyanígy kereskedelmi gazdaságtanból és kereskedelem tervezés és technika tárgyból is a napokban jelenik meg a jegyzet. Valamennyi ágazati statisztikából jegyzet készül. Pénzforgalom és hitel jegyzet utánhúzás alatt van, mely kb. egyhónap múlva lesz kész. Negyedik évfolyamon ipari technológia, nemzetközi jog, devizapolitika tárgyból már megjelent az egész félévi jegyzet. Kereskedelmi gazdaságtanból, szocialista pénzügyből, nemzetközi kereskedelemről a jegyzet sokszorosítás alatt áll. Kereskedelmi technika és közgazdasági elméletek története jegyzet részletként jelenik meg.

A filozófia történetéből csak később jelenik meg.

Pályázati felhívás!

A Közgazdász szerkesztősége irodalmi pályázatot hirdet. Pályázni lehet karcolattal, életképpel, humoros írással és verssel. Tekintettel a pályázat tehetségkutató jellegére, kérjük az elvtársakat, hogy a lehetőség szerint rövid terjedelmű művekkel jelentkezzenek. A prózai mű általában ne haladja meg a novella terjedelmét. Különösen várjuk I. évfolyamos elvtársaink munkáit, mert reméljük, hogy ez a pályázat lapunk munkatárs utánpótlásának egyik forrása lesz.

A három legjobb alkotást jutalmazzuk.

I. díj: Közlés és könyvjutalom (A magyar nép története).

II. díj: Könyvjutalom. (Négyszáz év küzdelme az önálló Magyarorszáért.)

III. díj: Könyvjutalom. (Hazai tükör.)

A pályázat jelígis. A Közgazdász jelenlegi munkatársai nem pályázhatnak.

Pályázati határidő: 1954 november 15.

Mi van a jelvényt pályázattal?

Egyetemünk DISZ-bizottsága az elmúlt tanévben pályázatot hirdetett közgazdász-jelvény készítésére. A jelvényt pályázat elbírálása a DISZ-bizottság határozata alapján az új tanév szeptember elejére toldott el. Sajnos, lassan már a szeptember hónapnak is vége lesz, de a pályázat elbírálása még mindig késik. Amikor a DISZ-bizottságot megkérdeztük, hogy mit tud erről az ügyről, a következő választ kaptuk: „A

jelvényt pályázat most is fenn áll, de az elbírálás idejét még nem tudjuk. Ezzel szemben úgy látjuk, hogy a pályázat ügyében nem sokat tett a DISZ-bizottság. Azt sem nagyon lehet észrevenni, hogy a pályázat fennáll, erre ugyanis semmi jel nem mutat.

Szeretnénk megkérdezni, mikor lesz már jelvényünk? Mikor váltja be a DISZ-bizottság ígéretét?

— máte —

Kommunista példamu tatást a pártkongresszus anyagának feldolgozásánál

Az új típusú pártok kongresszusainak minden időben nagy jelentőségük van. A hatalom felé törekvő időszakban is, de különösen a hatalomra jutás után, amikor a pártok a társadalom vezető erejévé válnak. Abból kifolyólag, hogy a munkásosztály élén a párt hatalomra kerül, mérhetetlenül megnöveli a kommunista pártok és kongresszusaik jelentőségét, felelősségét, hiszen mindazért, ami az országban jó, vagy helytelen irányban történik, végső fokon a párt a felelős.

Pártunk III. kongresszusának tanácskozásait ez a nagy felelősségtudat jellemezte. A kongresszus a magyar népi demokrácia fejlődését, a szocialista építés területén elért eredményeket három időszak távlatából is fölmérte. Fölmérte mindenekelőtt azt a gazdasági, politikai és kulturális átalakulást, ami a felszabadulás óta immár eltelt tíz esztendőben hazánkban végbement. Fölmérte a II. kongresszus óta eltelt 3 esztendő eredményeit és ezekben az időszakban elkövetett hibákat, és végül a Központi Vezetőség tavaly júliusi határozata óta eltelt idő — vagyis népi demokráciánk új

szakaszának elért eredményeit. A kongresszus referátumai, a felszólalások, az egységben meghozott határozatok világos perspektívát, elvi és gyakorlati útmutatást adtak az elkövetkezendő évek feladatainak megoldásához.

A kongresszus nagy, elvi és gyakorlati téren egyaránt világosságot teremtő, útmutató anyagának megismeréséhez egyetemünk hallgatóinak jelentékeny része csak tessék-lássék módon, hanyagul, csüggetően fogott hozzá. Nem kivétel ez alól a kommunistáknak egy jó része sem. A kongresszusi anyag szemináriumainak a teljes készületlenség miatt történő kényszerelhalasztásai a legtöbb évfolyamon, de mindenekelőtt a II. éven, a megtartott szemináriumok alacsony színvonalára, a megmutatkozó passzivitásra arra enged következtetni, hogy a tananyag feldolgozását különösen hanyagolják. A marxizmus-leninizmus elsajátításának fontosságát pártunk a múltban, az új szakasz előtt is sokszor hangsúlyozta. Van azonban a párt életében olyan időszakok, amikor a marxizmus-leninizmus elmélete elsajátításának meggyorsítása különösen fontosá válik.

Ma éppen ilyen időszakban vagyunk. Az új szakasz politikájának megértése, a sokaknál megmutatkozó bizonytalanságok és ingadozások leküzdése, az ellenséges nézetek visszautasítása megköveteli a kongresszus anyagának alapos megértését.

A lazaságok leküzdésében

nagy feladat vár a szemináriumok kommunista hallgatóira. A kommunistáknak a nehéz helyzetekben kell megmutatniuk állhatóságukat, szilárdságukat. Ezt az állhatatosságot, szilárdságot, az ingadozás leküzdése érdekében végzett munkát sok kommunistánál hiába keressük. Rájuk sem lehet a szemináriumokon támaszkodni, mert sok esetben ők is hanyagul vagy sehogysem készülnek. Véget kell vetni a kommunistákhoz nem méltó magatartásnak. A kongresszusi anyagból merítsenek erőt megtorpanásuk leküzdéséhez. Álljanak a szemináriumok élére és legyenek állhatatos agitátorai és egyben példamutatói a jobb tanulmányi eredmények elérésének. Ez most a kommunisták legfontosabb feladata.

K. L.

Abban az esetben, ha ennek a cikknek létjogosultságot adunk, ugyanígy elvehetnénk a kedvét a sportolóknak is. Ne futballozz, mert úgysem leszel Puskás, talán „meg” Kocsis sem! Erre azt válaszolhatná a cikkíró, hogy az más, a sport fejleszt az izmokat, felfrissít stb. No, de a versírásnak csak akkor van értelme, ha már most biztosítjuk a magyar irodalmat, hogy Petőfi leszünk? Szó sincs róla! A versírás fejlesztí a kifejező képességünket, mondatszerkesztésünket, közelebb visz a magyar nyelvhez és ha jó költők nem is, mindenesetre jobb prózairók leszünk.

Szeretnénk hinni, hogy ez a cikk nem a „kóros betegség” megvetéséből, hanem írójának témaszegénységéből született. Bár még így sem bocsátjuk meg!

Ami pedig pártbizottságunkat illeti, eddig kevés gondolat fordított a falujásokra, nem eléggé ellenőrizte és segítette a szerkesztők munkáját. De a szerkesztőbizottságoknak is nagyobb gondtal kell végezniük feladataikat. Ugyanakkor azt is meg kell mondanunk, hogy az alapszervezetek falujáság szerkesztését az alapszervezetek vezetőinek is figyelemmel kell kísérniük, nem szabad, hogy ezt a komoly és agitációkban fontos területet méltatlanul elhanyagolják. Az irodalmi rovat

Kritikai jegyzetek

A pártbizottság falujáságján olyan cikk jelent meg, amelynek írója, nyilván humorizálni akaró szándékkal, hallgatóinknak a versírásról való foglalkozását „kínos és kellemetlen betegségnek” nevezte. Azonban minket nemcsak ez érintett „kínosan és kellemetlenül”, hanem az egész cikk, az ilyen szándékú fellépés és annyira humora. Véleményünk szerint, a magát Cs. Gy.-nek nevező író alaposan mellőfogott, amikor azt hitte, hogy ezzel a cikkel bárkinek is hasznára lesz. Mert ugyan kinek van hasznára ez a cikk? Az olvasónak? Talán az olvasókat van hivatalos megóvni a kezdő verselők műveitől? Ezt nem hinném, hiszen akiknek ezek a versek nem tetszenek, azok úgysem olvasnak el hasonló műveket. Vagy talán a verselőt sikerül kiküldetnie meglehetősen sértő gyógymódjával? Ezt még úgy sem hinném, mert aki szeretettel foglalkozik a költészettel, az rá sem hederít az ilyen cikkekre.

Am, ha hasznára nincs is a cikknek, kára annál több le-

het. Enyhén fejezzük ki magunkat, ha azt mondjuk, hogy a cikkíró felületes volt. Ennél többről van szó. Ugyanaz írásának olvasása után kénytelenek voltunk feltételezni róla, hogy nem ismeri a magyar irodalomtörténetet, a világirodalom egyes részéről nem is beszélhet. Csak ilyen ember gúnyolhatja azokat, akik ma még nem Petőfi, Aranyok, Goethek, vagy Shalley-k. Ma még — mondjuk — mert holnap tán azok lehetnek, ha nem veszik szívükre a cikket. Ha szívükre veszik, már csak két lehetőségük marad: vagy beugranak a Dunába, vagy „felgyógyulnak” és abbahagyják a versírás. Bármelyik lehetőséget választják is, veszteség ér bennünket. Korunk költő utánpótlását ma még csak a Földről tudjuk biztosítani és csakis azok közül, akik verseket írnak. Azoktól, akik verset nem írnak, nem várhatjuk, hogy jobbat írjanak. Még csak gondolni is rossz arra, mi lett volna például József Atillából, ha „idejekorán” lebeszéljük a verselésről. Pedig ő sem remekművekkel kezdte.

Élet a köztársaságtéri diákok otthonban

Munka után édes a pihenés — egyik közmondás szerint — különösen, ha kellemes, otthonias szoba várja a munkából haza érkezőt.

Így vagyunk ezzel mi is, egyetemi hallgatók, akik a tanulás terén dolgozunk — mert munka ám ez is — s boldogok vagyunk, ha szépen kitakarított és általunk néhány szál virággal feldíszített szobában tölthetjük szabad időnk egy részét.

A gondnoknál irányításával a személyzet tagjai gondos, odaadó munkával igyekeznek tisztán tartani diákok otthonukat.

A tanév megkezdése előtt fáradságot nem ismerve dolgozott az otthon rendezésében — három helyett — két régi takarító: **Névszer: Cegényi Károlyné és Kulcsár Ferencné elvtársnők,** akik jó munkájukért dicséretet érdemelnek. Továbbá: **Hunyadi Géza portás, aki lelkiismeretesen végzi teendőit és amellett még a szállóban adódó kisebb lakatos munkát, pl. szekrényzárat is megcsinál.** Nem feledkezhetünk el Gyurakovics nénről, a dobozónőről sem, aki a szállóban lakókról édesanyaként gondoskodik; a betegekért ápolja, ügyel a rend és tisztaság fenntartására, segít az esetleges problémák megoldásában. Jó munkájáért ő is dicséretet érdemel.

A személyzet munkájának eredményességéhez hozzájárul azonban a tagság rendszere is. A szobák tiszták, virággal díszítettek, az ágyak, szekrények rendesek. Meglepő az 1-es szoba rendessége, ahol negyedévesek laknak, u. i. tavaly a legrendetlenebbek közé tartoztak. (Hasznos volt az alsóbbévesek jó példája.)

Külön szép szobát kiemelni nem célszerű, mert mind rendes.

A szobák tisztasága mellett gondolnunk kell a ruhánk

rendbentartására is. Ez azonban probléma, többek között a köztársaságtéri diákok otthonban lakóknak is, u. i. 106 vasalni akaró leány igényét néheziesen elégíti ki két darab gázvasaló. Rendszeres a sorbanállás, tehát sok az időpazarlás. Így a takarékoság káros hatásaként — még drágábbat — az időt veszítjük el.

Szeretnénk az utóbbi közölt problémánk minél előbbi kedvező megoldását.

Jóbarát

Kossuth emléktúra

Az Egyetemi DISZ-bizottság és a természetjáró-szakosztály október 3-án, vasárnap kirándulást szervez a Pilishegység egyik legvadregényesebb részébe, a Holdvilágárokba, és a Lajos-forrásnál lévő Ságvár-turistaházhoz.

A Holdvilágárok kb. 2 kilométer hosszú, mély szakadékvölgy, a Pilishegység déli részén, a Nagycsikóvár és a Bölcsőhegy környékén. Igen szép és érdekes természeti képződmény. Fenekén patak folyik, melynek több vízesése van. A legnagyobb 8 méteres. Több barlang is nyílik a Holdvilágárokban.

Egyik barlang történelmi nevezetessége az, hogy I. István korában a régi magyar

vallás hívei, ott tartották vallási összejöveteleiket. A barlangban lévő nagy kőköcska volt valószínűleg az áldozati oltár, ahol a fehér lovakat feláldozták a pogány istenek tiszteletére. A kőköcska felett egy kúrtó van, amelyen keresztül, évente négyezer, pontosan éjfélkor besüt a hold a kőköcskára. Később a barlang rablótanya volt. Itt keresték egyébként a kutatók néhány évtizeddel ezelőtt Árpád fejedelem sírját. Találtak is több régi magyar sírt.

A turistaháznál bővíző forrás és különböző sportjátékokra alkalmas terület van. Minél többen vegyünk részt a kiránduláson.

DISZ-bizottság.

Beszélő számok!

A tavalyi év nem mindenkinek zárult be június 15-én. Egyes hallgatók a hiányos felkészültségük miatt utóvizsgára kerültek, másokat betegség gátolt meg abban, hogy vizsgáikat letegyék.

A tanszékek ezeknek a hallgatóknak az egész nyarat rendelkezésre bocsátották a sikeres felkészüléshez.

Szeptember 1-én megkezdődött az új tanév, s egyben az utóvizsgaidőszak. **A II—III—IV. évfolyamnak összesen 590 kiírt vizsgája volt. Legtöbb a tavalyi másodéveseknek 234, a tavalyi harmadéveseknek 203 és a tavalyi I. évfolyam 153 vizsgával maradt el.** Elkezdőd-

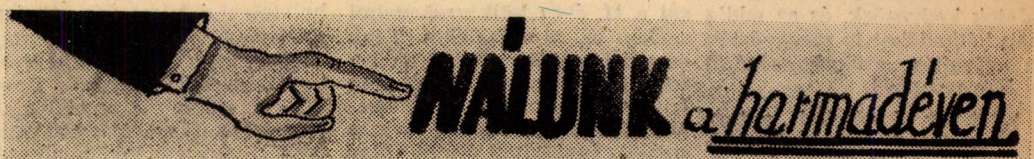
tek a vizsgák. Szeptember 20-ig, az 590 utóvizsgából 287-en jelentek meg a különböző vizsgákon — II. évfolyamról 86, III. évfolyamról 113, IV. évfolyamról 88 — ebből 54-en újra megbuktak és 213-an eddig még nem jelentkeztek vizsgára. A legtöbb újból bukó — a vizsgára megjelenteknek 25 százaléka — a II. évfolyamon volt. (22).

Az utóvizsgák hivatalos ideje 20-án lezárult.

Mi lesz az elmaradt 213 utóvizsgával? Egyes elvtársaknak, akiknek indokolt (több vizsgájuk volt stb.) a tagozat halasztást adott a hónap végéig.

Egyesek viszont hanyagságból, nemtörődomségből nem jelentek meg. Hogyan gondolkoznak ezek az elvtársak? Ezek a hallgatók szem elől tévesztik azt az egyszerű tényt, hogy a diák munkája, a tanulás, Államunk ösztöndíjakkal támogatja a diákokat, de miért támogatassa azt, aki nem dolgozik, nem tanul jól?

Akinek nem voltak nyomós okai vizsgái elmulasztására, az ne csodálkozzon, ha októberben ösztöndíjban nem részesül. Ezeket figyelembe véve II. évfolyamon a 34, a III. évfolyamon a 88, a IV. évfolyamon a 91 elmaradt hallgató igyekezen utóvizsgáját letenni.

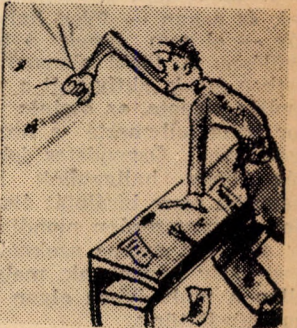

Tudja ezt mindenki, senki nem is kéti, Hogy Petőfi lennék, senki nem is véli, Diák sorban élek, költő pályán kezdő

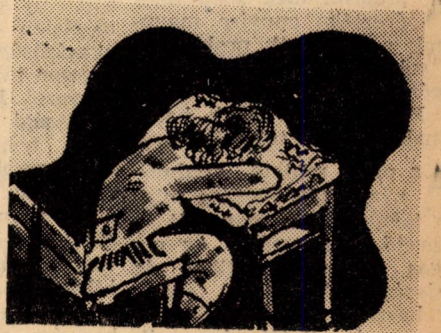
Versem sincsen még sok, talán egy, vagy kettő, De azért elmondom versben, s nem prózában, Mi történik nálunk itt e kis világban.

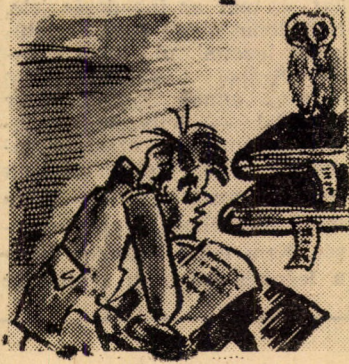
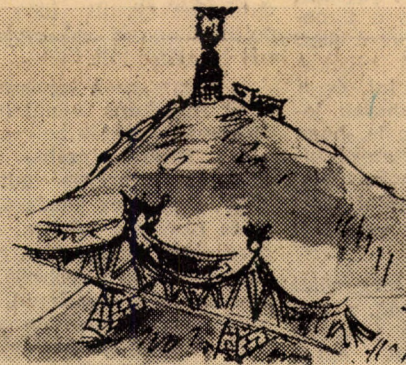
Megszólal a csengő kora reggel nyolckor Utána lohol be Későnjövő Tódor. Mindenki figyel már, kezdődik az óra És ezzel együtt egy élvezetes móka: Iparszakos Lali próbálgatja szépen Az anyagmozgatást egy repülő légyen.

„Unalmas az óra, mást is kell csinálni” Ezzel a jelszóval él Kütkeres Fáni. Mit tegyen szégyen, ha nem bírja e tárgyat Kemény pad helyébe képzeli az ágyat. El-el szundikálgat, nem zavarja láрма; Ezen a téren ő jól van rendelkezébe.

A földrajzosoknál szintén nagy a téma: Merre legyen majd a szabadnapos sétá? Menjenek-e? ne-e? ide vagy amoda, Ez most részükre a nagy komplexprobléma. S kihasználva minden morgásmentes percet, Vitaszünetekben mesélgetnek viccet.

Mindenféle szaknak van most mit mesélni, Statisztikusok sem hagyják egymást élni. Az „arany közepén” nyoma sincs a rendnek Itt egy kislányt „főznek”, amott jót nevetnek. Polgadz szakosoknak sem kell adni nyergel Ha kell lovagolnak szavakon eleget.

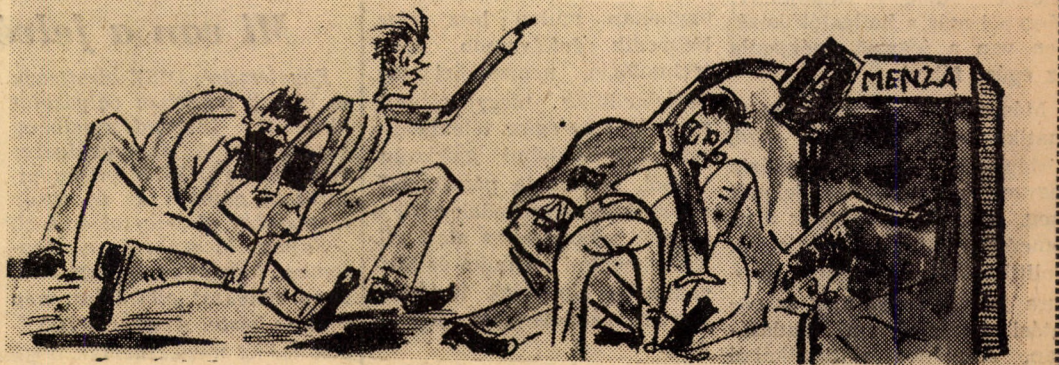

Hát a belker szakon vajon mit csinálnak Unalmas óráin tervelőadásnak: Talán jegyzetelve töltik el az óráit? Fontosabbnak tartják a Kínizsi gólját. És ezt megbeszélni hol lehetne jobban Mint ebben a zsongó nagy előadóban?

Mondanám tovább is, de már kicsöngtetek Vége az óráknak, s ti rohanna mentek El:oglalni új hont, odalenni a menzán,

Ahogy szoktátok: egymás hegyén, hátán. Beféjezésül hát én most csak azt kérdelem: Meddig lesz ez így a jó harmadik éven?

STIKKEL LÁSZLO

TANULJUNK RENDSZERESEN!

Mi az oka annak, hogy minden évben, különösen a félévek elején felmerül a rendszeres tanulás kérdése? Az, hogy hallgatóink hetekig, néha két hónapig is várnak a tanulás megkezdésével. A legtöbb hallgató, sajnos, nem magának, az életnek tanul, hanem „vizsgára készül”. Nem kell bővebben magyarázni, hogy a rohamtanulással megszerzett tudás mit sem ér, pár hónap múlva teljesen kimegy a fejéből.

A vizsga előtti rohamtanulásnak van más nagyon komoly hátránya is. A diák gyorsan kifárad, sok esetben kimerülnek idegei, összeroppan. A rohamtanulás éjszakaiással, a szokottnál sokkal nagyobb megerőltetéssel jár. Hallatlanul igénybeveszi az agyat, az idegeket. Ezért látjuk, hogy hallgatóink nagy számban kimerülés miatt a vizsgaidőszakban beteget jelentettek. A néhány szimulánstól eltekintve a legtöbb esetben a panaszok jogosak voltak. Nem szabad megengednünk, hogy az idegkimerültség megegyezzen olyan méreteket öltön, mint a mult tanévben.

Mi tehát a teendő? Az, hogy nem novemberben, vagy decemberben kezdene el tanulni, hanem az oktatási év első hetétől, mégpedig rendszeresen minden nap. Persze, senki sem kívánja, hogy minden hallgató minden tárgyból naprakész állapotban legyen, de egy dolog megengedhetetlen, hogy hetekig semmiből semmit nem tanulnak. Amit meg kell követelni, az a következő:

1. Felkészülés az előadásokra, szemináriumokra, konferenciákra.
2. A kötelező irodalom tanulmányozása és jegyzetelése.
3. Legalább heti 15–18 óra tanulás az órákon kívül.

Ma a hallgatók nagy többsége ezeknek a követelményeknek nem tesz eleget. A III. éves külkereskedelm szakos hallgatók pl. teljesen felkészületlenül mentek marxizmus szemináriumra. A kongresszusi anyagot el sem olvasták, a legprimitívebb kérdésekre sem tudtak válaszolni. Második hete nem készülték fel a külker. technika szemináriumokra. Első éves hallgatóink közül sokan nem készítették el jegyzeteiket az első politikai gazdaságtan és marxizmus szemináriumra. A példákat lehetne tovább sorolni.

Nem véletlenül említettem az előadásokra való felkészülést. Ebből a szempontból számos tantárgyban a multal szemben változás van. Ez abban áll, hogy az előadás és a jegyzet nem azonos, az előadás csak a tananyag legfontosabb részét emeli ki, kiegészíti a jegyzetet, sőt számos esetben új problémát is vet fel. A jegyzet viszont az alapvető döntő ismereteket és tételeket tartalmazza. Ilyen helyzetben feltétlenül szükséges, hogy a hallgatók legalább egyszer olvassák el előadás előtt a jegyzeteknek az előadással foglalkozó részét, mert így könnyebben megértik az előadást és sokkal kevesebb fáradsággal készülhetnek fel konferenciákra s a vizsgákra.

A párt és a kormány azt követeli tőlünk, hogy jobban képzett közgazdászokat bocsássunk ki az egyetemről. Ez a tanárok számára azt a kötelezettséget jelenti, hogy jobban tanítsanak, de azt is, hogy ne adjanak diplomát az olyan hallgató kezébe, aki az egyetem követelményeinek nem, vagy csak gyengén tud megfelelni. Mindebből következik, hogy nem tűrhetünk meg egyetemünkön hanyag, tudatlan hallgatókat.

Hallgatóink tapasztalták, hogy a mult tanév végén eltanácsoltunk néhány olyan hallgatót, aki hosszabb időn keresztül bizonyosságot tett arról, hogy minden figyelemmel, vele való töredés ellenére nem akart tanulni és nem akart lépést tartani az egyetemi oktatás követelményeivel. Mi a jövőben is így fogunk eljárni, nem azért, mint ahogy számos elengedhetetlen hangoztatja, hogy erőszakos módon eltávolítsuk a hallgatókat és ezzel csökkentjük az egyetem létszámát, hanem azért, mert felöltséggel tartozunk magunknak és felsőbb szerveinknek is, hogy tudatlan, képzetlen emberek ne kerüljenek ki közgazdászként a gazdasági életbe. Ez is egyik oka annak, amiért meg kell követelnünk hallgatóinktól a rendszeres felkészülést és tanulást.

A jövő félévben életbelépő ösztöndíjrendszer fő vonása az, hogy a tanulmányi eredmény alapján állapítják meg az ösztöndíjat. Elégségesrendű, gyenge tanulók nem számíthatnak ösztöndíjra. Az évközben végzett munka lesz a tanulmányi eredménynek és ezzel az ösztöndíjnak is az alapja. A tanulmányi eredmények alapján megállapított ösztöndíjrendszer valószínűleg a jutalmazások igazi tartalma.

Ísztában vagyunk azzal, hogy hallgatóinkat jelenleg sok probléma foglalkoztatja. Az egyetemi hallgatóknak, különösen a kommunista diákságnak a jelenlegi nehezebb helyzetben is meg kell állnia a helyét, nem lehet beállni a tétlenkedők közé. Igénybe kell venni a tanárszaki konzultációkat, a könyvtárakat, s szilárd helytállással, szorgalmas, rendszeres tanulással kell készülni a félévi vizsgákra. **Buzás József**

Elvesztett látogatójegyek

Egyre gyakrabban fordul elő, hogy olvasóink elhagyják, elvesztik látogatójegyüket. A látogatójegy — mint tudjuk — nemcsak az olvasóterem használatára jogosít, hanem csak a látogatójegy felmutatása és lebélyegzése ellenében lehet könyvet kölcsönözni. Senki sem kívánhatja meg, hogy a kölcsönözött könyvtáros minden kölcsönzött igazoltasson, jogosan használja-e a felmutatott látogatójegyet. Így aztán könnyen előfordulhat, hogy lelkiismeretlen emberek a talált látogatójegyet visszaélésekre használják fel. Így például a talált látogatójegy értékes műveket kölcsönöznek, és ezeket a könyveket nem adják vissza. Természetesen a látogatójegy tulajdonosának kell a jegyre kikölcsönzött műveket felelnie. Árukat neki kell szükség esetén megtérítenie.

Hogy az ilyen visszaéléseket megakadályozhassuk, az elvesztett látogatójegy tulajdonosa köteles a jegy elvesztését a kölcsönözésigazgatónál bejelenteni, amit a könyvtáros a látogató törzslapjára feljegyez. Egy bizonyos várakozási idő elteltével — ha a jegy nem kerül elő — új számon, új látogatójegyet adunk ki. A várakozási idő alatt a látogató az olvasószolgálat vezetőjétől egy napra szóló olvasójegyet kaphat, ami az olvasóterem használatára jogosít, napijeggyel azonban kölcsönözni nem lehet.

Az új látogatójegy kiállítás díja:

első ízben (kétheti várakozási idő után) 1 Ft;
másodízben (kétheti várakozási idő után) 5 Ft;

minden további alkalommal (egyhetesi várakozási idő után) 5 Ft.

Mi nem halunk meg!

Majd holtunk után sárrá lesz a testünk,
Mondjuk bután és gyáva-félszegen,
Mert sajnáljuk életünket adni
Az évek végén, hol halál terem.

Am földgolyónkon tovább él az élet,
A mi halálunk csak egyéni ügy;
A széles utcán tovább zsong a lárma
És patlanásig feszül majd a rügy.

A játszótéren tovább száll a labda
És tejet iszik sok kicsi gyerek;
A barna földön még az örök nyárra
A ringó búzákat szarba szökkennek.

Mi nem halunk meg, balgaság nem hinni,
Hisz él a munka minden koronát,
Az utókor a munkánk megbetsülve
Teszi fejünkre majd a koronát.

És hogyha csendes, jó tavaszra ébred
A földkerekség sok kis embere,
A házfalakban megszólal a téglá
És mintha rólunk szép dalt zengene.

A gépcsavar is eldalol egy nótát,
Miránk gondol a kibányászott hegy;
Ha ők dalolnak, ne hidd, hogy ez mindegy,
Hogy a halálban minden egyremegy.

Az ekevas is beszél majd mirőlünk,
És kottajegy is öt vonal között,
A Sziriusz, mely messze volt mitőlünk,
De fénye távcsövünkbe ütközött.

És dobogását volt, kihült szívünknek
Legszebb szóval mondják el a versek:
Hogy éltek itt az örökifjú földön,
Kik dolgoztak, mert élni úgy szerettek!

Gold Andor

Antal Zoltán:

Napsugaras Bulgáriában

Hosszú útra izgatottan készül az ember. A közelgő utazás, a jövő látnivalói lekötik, figyelmét, a jövő felé fordul, s minden másodrendűvé lesz, hogy az idegen országban töltött napok felejthetetlen emlékként maradjanak meg emlékeztetőben. Ezt az érzést, ezt a feszültséget mindenki ismeri.

Magam is így voltam. Végzetlenül vágytam látni a tengert, kíváncsi voltam az emberekre, a városokra, a múzeumokra, a termőföldekre, a hókoronás hegyekre.

Az utazás

Elindult az expressz. Végigrobogtunk a magyar Alföldön, a következő nagy állomás a határt, s máris feltűntek Oradea tornyai, pirosesrepes háza. A töltés magasan fut, jó kilátás nyílik a városra. A Sebes-Körös, a város között betonágyban szalad, de pár kilométerrel távolabb felejthetetlenül szép, meredekfalú völgyekben siet le a hegyekből. A csillogó vízben gyerekek horgásznak, s nevetve integetnek felénk. A vasútállomások körül egyre gyakrabban látni füstölő mérőszámlákat és nagy fűrésztelpeket.

A Körös áttörését elhagyva, az Erdélyi Medencébe érünk. A vidék egyhangú, nagyon hasonlít a dunántúli dombos területekre. Völgyekben, domboldalokon bivalycsordák legelnek. A város magas hegyek között, a hegyvidéki utak teherhúzója. Később feltűnik Cluj és a szép fekvésű Sighisoara. Petőfi Sándor sírmlékét nem láttuk, mert a várostól kissé távol esik.

A mozdony fűtje a tágas völgyekben sokszorosán visszhangzik. Bustanai és Baicoi környékén százezrekre magasodnak Európa második legnagyobb olajmezőinek fűtőtornyai. Ploesti városát nagy olajfinomító építményei fogják körül. Itt a vonat kieri a Havas Alföldre, Románia nagy síkságára.

Bucuresti

Bucuresti a Havas-Alföldön épült. Építészeti stílusa teljesen elüt Budapestétől. A városban, különösen a belvárosban gyakoriak a modern, 6–10 emeletes házak. Legszebb a Sztálin-parkban befejezés előtt álló Scanteia-palota, melynek merészívű tornyát a város felé haladva messziről lehet látni. A modern új épületek mellett Bucurestiben igen sok régi, törökös vonást viselő épület van, gyakran gazdag díszítéssel. A házak fehér, vagy halványzürke színűek, így védekeznek a nyári erős napsütés ellen. Bucurestiót délre, különösen Bulgáriában a házak mind fehérek. A városban egy teljes napot időzünk. 1949-ben már jártam itt, azóta sok szép épülettel gazdagodott.

Nagyon tetszett a gyönyörű, tágas Sztálin-park a benne felépült munkás olvasótermekkel, ahol a dolgozók szabad idejükben tanulhatnak. A parkban az egyetemes emberi kultúra haladó nagyjainak márványszobrokat állítottak. Shakespeare, Eminescu, L. Tolsztoj, Petőfi, Goethe,

A volt királyi palota.

Gorkij és sok más világnagyság mellszobra fehérel a tarka virágkertek, sétányok között. A park bejáratánál Sztálin elvtárs nagyméretű szobra áll. A Calea Victoriei Bukuresti főutcája. Változatos stílusú, tiszta, szép utca. Rajta jutunk el a Republika-térre, a volt királyi palotához, ami most múzeum — és a vele szemben épült koncertteremhez. Romániában 1947-ig állt fenn a királyság. A volt királyi palota főbejáratánál 1947 februárjában kemény hidegben gyűlt össze Bucuresti forradalmi munkássága és itt mondták ki a királyság bukását. A múzeummá átalakított palotában sok szép festmény és szobor örökíti meg Románia felszabadítását és az újjáépítést.

A koncertterem remekbeszabott épület, belülről még szebb, impozánsabb, mint kívülről. Meglátogattuk a Tudományos Akadémiát és több intézetet is. Késő este indultunk tovább.

Európa legnagyobb hídja nemrégiben készült el Giurgiu és Russe között. A híd — a

népi demokratikus országok közös nagy alkotása — emeletes, alul a vonat-, felül a gépkocsiforgalom bonyolódik le. A Duna mindkét oldalán hatalmas oszlopok teszik ünnepegyessé, gátszivá látképet. A közel 4 km hosszú híd avatásánál több magyar mérnök és szerelő kapott magas kitüntetést.

Bulgáriában

A hídon áthaladva Bulgária földjére léptünk. Két vámvizsgálattal eltelt az éjszaka, s újból nappal utaztunk. A vidék teljesen megváltozott. A Bulgár Tábla dombos vidéken sok érdekeset láttam. Feltűnt, hogy a nagykiterjedésű szántók nem olyan csupaszak, mint nálunk az Alföldön, hanem minden 60–80 méteren áll egy lombos fa. Az ilyen faültetés nem pótolja ugyan az erdősavakat, mégis csökkenti a szél sebességét és jobban megköti a csapadékot. Ezenkívül az erőző ellen is nagy szolgálatot tesz.

A másik, ami igen szemléletes és külsőleg is példázta a bolgár mezőgazdaság fejlettségét az, hogy kevés helyen látunk nadrágszíjparcellákat. kevés az egyéni gazdaság, a határ túlnyomó többségét a szövetkezetek és állami gazdaságok nagykiterjedésű összefüggő földjei foglalják el. Bulgária művelés alatt álló földterületének több mint 62 százalékán szocialista gazdaságok dolgoznak. A földek nagyrésze tarlóhántás után volt, csak a kukorica állt lábon.

Dobrudzai falu.

A Balkán-hegység nyugati csúcsait elhagyva Dobrudzába értünk. A tűző nap sugarai szinte vakítóak, a vidék fehér homokkővel feldúsított a sugárzást. Mi a vonatban ingujjra vetkőzve utaztunk, ugyanakkor a régi keleti szokásokat megőrizve idősebb asszonyok elfátyolozott arccal, vastag fekete kendőben, bugyogónadrágban jártak a forró napon. A dobudzai táj szegény, Fanékküli, erodált hegyoldalok, kiégett, gyér-fűvel lapályok vonultak el szemünk előtt. Megjelent a dobudzai vidék egyedüli teherhordó állata, a szamar is. A települések még tükrözik a török időket, az épületek stílusa és a gyökör minaretek sajátságos jeleket kölcsönöznek a dobudzai falvaknak.

Közeledtünk a tengerhez. A Devensko-tó partjára futott ki vonatunk. Az egyik kanyarban különös, friss jódos sós szél csapott be a vonatfülkébe. „Tengeri klíma” jegyezte meg egy velünk utazó bolgár elvtárs. Ettől a pillanattól kezdve megszűnt a száraz, forró lég, s állan-

dóan meleg, mégis kellemes tengerparti övezetben voltunk.

A tenger

A tenger százféle arca felejthetetlen. Egyik napon a víz különösen viharos volt. A part felé 2 méter magas homlokfalú hullámok rohantak, s zúgva, tajtékozva, 10 méter magasra felszökve omoltak szét a parti sziklákon. A tavóban egy kis halászhajó kúszkodott a hullámokkal. A hullámok egyre nőttek. A kis hajó egyszer felszökken a magasba, teste csaknem teljesen kiemelkedett, aztán eltűnt szemünk elől. Többen sikoltoztak. Végre Elmerült! Tíz másodperc múlva azonban újra előbukkant, újra a hullámhegyen táncolt. A látvány után nem irigyeltem a halászokat. Miért tűnt el a hajó? — kérdeztem magamtól. Másnap aztán választ kaptam a kérdésre.

A tenger...

Stalinból Balcsikba hajóztunk. A mólón belül a víz tükörsimán, mozdulatlanul állt, a móló külső oldalán felszökkenő magas vízoszlopok azonban jelezték: nehéz utunk lesz! A kis hajó eltűnésének titkát aztán percek alatt megértettem. A parttól távol, 40–50 méter a hullám-völgy szélessége, mélysége 8–10 méter. A hajó valósággal belebukik a mélységbe, hogy egy hullám könnyedén újra felkapja a hátára.

A tengerpart végig mediterrán kultúrával van beültetve. Szőlőskertek, őszibarack- és mandulafák sorakoznak nagy tömegben, itt-ott füge- és olajfa zöldel. A part szaggatott és az öblöket körülölelő dombok kertjei lépcsőzetesen húzódnak fel a magaslatokig. A levegő kellemesen meleg, tikkasztó forróság soha nincs. A tengerbe nyúló kis földnyelvekről nem lehet eleget csodálni a tengert. A víz legtöbbször nyugodt, szinte beledermes a hatalmas horpadásba, csak a közvetlen partszegélyen gyűrűznek jelentéktelen hullámok. A víz hatalmas tömege élénken sötétké. Ha nyugodt, vize kristálytiszta, a partok mentén pár méterre le lehet nézni a fenékre. Látni a lassan úszó, lebegő medúzákat, a villámgyors halakat és a mászó rákokat.

Sokáig nem tudtam, miért hívják ezt a csodaszép, kékvízű tengert Fekete-tengernek? Erre maga a víz adott választ. Több száz méterre a parttól először nem akartam hinni a szememnek. 50–60 méteres vízmélységnél az ember barna bőre viaszfehérnek tűnt a tintafekete, átláthatatlan vízben. Távolsból a víz színe kék, de nagy vízmélységnél felülről nézve koromfekete. Innét kapta nevét: Fekete-tenger.

(Folytatása következik.)

Kárpátokban...

1500 méter fölül emelkedő hegyek lábánál fekszik Orasul Stalin, a következő nagy állomás. Magas mészkőbercei alatt sok gyár kéménye füstölög. A város mezőgazdasági gépgyárának kiváló készítményei a mi mezőgazdasági kiállításunkon is láthatók voltak. Orasul Stalint elhagyva a Déli Kárpátok magas hágójára kapaszkodott föl vonatunk. Itt a rövid tehervonatokat 5, a személyvonatokat 2–3 mozdony vontatja. A lejtők 6–8 fokosak. Comarcinig a táj teljesen alpesi, 1500–2000 méter magas hegyek között robot a vonatunk. A hegyek, a fenyvesek sok nyaralót rejtenek el szemünk elől, csak itt-ott bukkan elő egy torony. Valaha a román burzsoázia és a királyi család élvezte ezt a csodaszép vidéket. A királynak Sinaiában éppúgy mint Bukurestiben külön pályaudvara volt. Most a dolgozók pihennek az üdülőben. Mindenféle felírásokat láttunk, „Olajipari dolgozók üdülője”, „Augusztus 23 Gépgyár üdülője”.

Predeáltól Ploestiig gyorsan leszalad a vonat.

Ki a „beképzelt?”

Hogy tetszik az egyetem? Ez az a kérdés, amit első-éves a legsűrűbben hall mostanában. Ezt kérdezik az ismerősök a felsőévesek és persze az otthoniak is.

A kérdés elhangzik, de a kérdező nemigen hall határozott választ. Még közel egy hónap után sem tudják az elsőévesek azt a határozott kijelentést tenni, hogy az egyetem tetszik.

Az első napok határozottan újak és kellemetlenek voltak. A középiskola megszokott kis közösségéből egyszerre belecsöppen egy hatalmas egyetem hallgatóinak sorába bizony kicsit furcsa volt. Mindennél ismeretlen és látszatra közelemből, egykedvű arcok, melyeken mi csupán néha láttunk egy-egy gúnys, vagy legjobban esetében elnéző mosolyt. Ezt pedig nem szoktuk meg. Lassankint olyan vélemény alakult ki közöttünk, hogy a felsőévesek „beképzelték”. Rídek fabábuknak tekintettük őket, akik nem hajlandók leereszkedni hozzánk. Így az egész egyetem idegenre vált, mielőtt megszoktuk volna. „Nem ezt vártam” — mondogatták az elsőévesek, természetesen ezt mondtam én is. Hangsúlyozom, hogy csak mondtam! Egy délután ugyanis megváltozott a véleményem.

Jegyzeteltem az olvasóteremben. Velem szemben egy negyedéves ült (ez utólag derült ki), aki láthatóan csak az alkalomra várt, hogy feltegye a szinte már unalmassá vált kérdést. „Hogy tetszik az egyetem?” hangzott hamarosan és én egy „udvarias” vállrán-

dítás kíséretében „nem tudom”-mal feleltem. Magam is tudtam, hogy ez nem valami kielégítő felelet, de okosabb hirtelen nem jutott eszembe. A felelet különben sem zavarta a kérdezőt, ő mondta a magáét: „jó itt, csak meg kell szokni, stb... stb... Ez nagyon is ismerős szöveg volt. De érdemes volt meghallgatni, mert utána valami egészen újat is hallottam: „az elsőévesek nagyon beképzelték”. Mint egy hideg zuhany, olyan volt ez a kijelentés. Anyira új volt, hogy nem is válaszoltam. Most válaszolok rá: az elsőévesek nem beképzelték. Lehet, hogy örülnek és talán büszkéek is arra, hogy egyetemre kerültek, de a beképzeltséget mellőzik. Még mindig örömmel tölt el, ha reggelként belépünk az egyetem kapuján, jólesik a könyvtár és az olvasóterem ünnepélyes csendje, nagyon tetszik a Petőfi-club meghitt légköre, de nem tesz beképzeltté. Ezt tudom — mondogatták az elsőévesek, természetesen ezt mondtam én is. Hangsúlyozom, hogy csak mondtam! Egy délután ugyanis megváltozott a véleményem.

A kérdés „tetszik-e az egyetem vagy sem” még nincs eldöntve. Egy biztos: ha jól akarunk tanulni, meg kell szeretnünk az egyetemet — és mi meg fogjuk szeretni! Persze ez nemcsak rajtunk múlik, hanem a felsőéveseken is.

Knyihár Dorottya

Az Egyetem Központi Könyvtarának napi kb. 700 olvasójából és kölcsönzőjéből mindig akad egy pár, néha többen, néha kevesebben, akiknek igényeit a könyvtár nem tudja kielégíteni. Általában az a panasz, hogy a kért könyv vagy nincs meg a könyvtárban, vagy épp kölcsönözötték, vagy pedig kézen van az olvasóteremben. A kielégítetlen kérések, az elégedetlen tekintetek s a nagyjából jogos türelmetlenség az olvasó részéről — a könyvtár minden dolgozójának legnagyobb gondját jelentik. Hasznosnak látszik hát elgondolkodni ennek a bajnak kiküszöbölésén, fakadt légyen az, akár a könyvtár felkészültségéből, akár az olvasók türelmetlenségéből vagy tájékozatlanságából. Mindegyik okért elsősorban a könyvtár felelős, leginkább azonban az olvasók magyarságának a könyvtár munkájára felelős tájékozatlanságáról.

Ahhoz, hogy a könyvtár jól végezhesse a ráruházott feladatokat, elengedhetetlenül szükséges, hogy dolgozóik lelkiismeretesen munkálkodjanak tennivalói ellátásán.

Ez szükséges, de nem elégséges. Az olvasók gyors és pontos kiszolgálásához igen fontos lenne az, hogy az olvasó maga is tájékozott legyen nagy vonalakban a könyvtár tulajdonképpeni munkájáról, márcsak azért is, hogy ehhez mérhessen igényeit és esetleges panaszait.

Ezek után nem hangzik különösen, hogy a könyvtár jó munkájához jól képzett olvasókra van szükség.

Az olvasók általában három csoportra oszthatók. Az első (sajnos, a legnagyobb létszámú) csoportra legjellemzőbb, hogy csupán egy bizonyos ösztönös törekvés hozza a könyvtárhoz, amely egy nagy könyvgyűjtemények felől, ahol fűlig poros, munkaköpenyes emberek futkóznak a könyvespolkok előtt, letrákon, míg megtalálják azt az egy bizonyos könyvet, amelyet az olvasó homályosan elképzelt magának. — Tévedés ne essék, a könyvtár nem akar megszabadulni olvasóinak ettől a csoportjától. Nagyon jól tudjuk, hogy

Segítsük a könyvtár munkáját!

csaknem mindenki így kezdi olvasói pályafutását és a legsebbe feladat éppen ezt a típusú olvasót megismertetni a könyvtár helyes használatával.

Csak hogy mennyivel könnyebb dolga van annak az olvasónak, aki már utánanézett annak, hogy mit akar olvasni, ismeri a könyvtár katalógusait, otthonos a könyvtér, kölcsönzés helyi szokásaiban. De mennyivel könnyebb dolga van annak a könyvtárnak is, ahol sok ilyen, a második csoportba sorolható, tapasztalt olvasó van. A könyvtár felülmelkedhet legálapvetőbb hivatásán, a könyvek kiadásán és visszakerésén, jut ideje arra, hogy elémeljen az olvasók igényeinek, rendszeres bibliográfiai tájékoztatással, egyéni olvasótervek készítésével, stb.

A harmadik csoportba nagyon kevesen tartoznak. Inkább csak egyes emberekről lehet itt szó, mint csoport még csak szűleiben van. Ide tartoznak azok, akik nemcsak a könyvtárhatalmait rendelkeznek, nemcsak tudják, hogy mi hogyan van, hanem azt is, hogy mi miért van így, vagy úgy? Ők azok, akik ismerik a könyvtár egészének munkáját. Ők az igazi, a jól képzett olvasók. Az ő segítségükkel és beavatkozásukkal, a könyvtár és a hozzáértő olvasók együttműködésével valósítható meg a könyvtár munkájának minőségi továbbfejlesztése.

Ennek a célnak érdekében nyújt bepillantást az alábbi írás a könyvtár sokrétű munkájának egészébe.

Az egyetemi könyvtárak munkássága nem mondható véglegesen rendezettnek, országos viszonylatban sem. Egy egyetemi könyvtárnak minduntalan többfelé kell tekintetnie: ki kell elégítenie maradéktalanul egyfelől az egyetemi hallgatók és tanácskékek kívánásait oktatási ügyekben, másfelől pedig szakmai, esetében nálunk, közgazdaságtudományi, országos könyvtári teendők is el kell látnia. Mindezen túl, a könyvtárnak kell gondoskodnia a hallgatók és az egyetemi dolgozók általános műveltségének fokozásáról.

szórakozását szolgáló könyvek-ről, szépirodalomról; stb.

Hogy amikor összeül a kis tanács a könyvtár beszerzési osztályán, hogy döntsön a beszerzendő könyvek felelő, nagy gond ül az arcokon. Egyszerre kell gondolniuk arra a többszáz hallgatóra, akik hihetleg egy időben akarják majd olvasni pl. a MDP III. Kongresszus Rövidített jegyzőkönyvét, továbbá azokra, akiknek tanulmányaihoz feltétlenül fontos lenne jó pár, külföldről beszerzendő szak-könyv, de azokra is, akik kevés szabadidejükben pl. az egyik legnagyobb élő regényről, Erenburg „Kilencedik hullám”-át szeretnék olvasni.

A rendelkezésre álló anyagi korlátozottsága miatt ez a beszerzési tanács arra kényesül, hogy arányosan ossza el a kiadásokat: a kongresszusi jegyzőkönyvből nem rendelhet félezer példányt, hogy minden hallgatónak külön-külön is jusson, rendel ellenben százait, így jut a tanácskékeknek az olvasóteremnek és a kölcsönzőknek is annyi, hogy egy kevés türelmem és tapintattal, s a könyvtári kölcsönzési szabályok betartásával, minden érdeklődő számára rövid idő alatt elérhetővé válik. Külföldről, a valutával való takarékoskodás miatt, igen meg kell fontolni az egyes beszerzéseket, nehogy feleslegesen vonjunk el valutát a népgazdaság létfenntartásáért. A legszükségesebb külföldi könyveket mégis be kell szerezni, hogy alapvető szakmai kérdésekben ne maradjunk el a világ folyásától. A szépirodalmi könyvek esetében kell a legszigorúbban eljárni, s így pl. a „Kilencedik hullám”-ból nem lehet annyit beszerezni, amennyit egyszerre olvasnának, hanem legfeljebb 10-15 darabot. Ezeknél a könyveknél ugyanis nem kell meghatározott időpontokhoz, vizsgáló alkalmakkorhoz és így az előjegyzés bevált módszerével minden érdeklődőnek egyhamar a kezébe kerülhet.

Legfőképpen azonban nem is a viszonylag szűk vásárlási keret akadályozza a könyvtárat a beszerzett könyvek mennyiségének növelésében, hanem a

meghatározott feldolgozási kapacitás és a befogadóképesség. Ennek a kapacitásnak tágítása természetesen akkora probléma, mint mondjuk a vásárlásra fordított pénzüsszeg megtölgdése egy-két ezer forinttal.

Egy többszáz ezer kötetes könyvtár nagyüzemként működik. A könyveknek könyvtári használatra alkalmassá tétel, felszerelése, raktározása, majd az olvasószolgálat munkája olyan bonyolult munkamegosztást kíván, amelyet már csak üzemszervezési hasonlatokkal lehet érzékeltetni. A beszerzési csoport pl. nem csak egyszerűen beszerz, hanem az állomány fejlődésére, hiányaira és pótlására is ügyel. Ez már olyan gyárfejlesztési és karbantartási feladatok egyben. Tőlük kiindulva, kerül sor a könyvek tulajdonképpeni „megmunkálására”. Ez a legjelentősebb művelet az olvasók előtt. Nem ok nélkül: a katalóguskészítők munkája, a katalógizálás nem folyik a nyilvánosság előtt, csendes, szerény feladat ez, aprólkos dolgokra irányított figyelmű embert kíván, mégse mondják hiába, hogy a jó katalógus a könyvtár jó munkájának alapja.

Itt készülnek a katalóguscédulák, adréma-lemezekkel sokszorosítva. Egy könyvnek számos fajta katalóguscédulája van. Közülük a legfontosabbak: a betűrendes, illetve szerző vagy cím szerinti katalóguscédula (ezek közt találja meg az olvasó azt a könyvet, amelynek szerzőjét vagy címét ismeri), a szakkatalóguscédula, amelynek alapján összeszedheti az ember azokat a könyveket, amelyek egy bizonyos témakörre, történelmi korra, tudományágra, stb. vonatkoznak. Ez utóbbi katalógus készítése különösen igényes és pontos munkát kíván tőlünk, aki a könyveket tartalmuk szerint osztályozza, részint, mert egy könyv általában több tárgyat ölel fel, részint pedig, mert egy apró tévedés vagy elírás következtében a katalóguscédula nem kerül a helyére s ez annyi, mintha a cédulán szereplő könyv nem is lenne meg a raktárban. (Bernáth István)

A negyedéves kül- és belkereskedelmi szakos hallgatók üzemi gyakorlatáról

Az egyetem kibocsátja nyáron a harmadévet végzett hallgatóit, hogy egy kis ízelítőt kapjanak a gyakorlati életből. Ez a gyakorlat azonban nem pusztán tanulási lehetőség, hanem egyben komoly erőpróba is. Kívünnik ezen, hogy ki mint állja meg helyét, ugyanakkor azonban láthatóan csak az alkalomra várt, hogy feltegye a szinte már unalmassá vált kérdést. „Hogy tetszik az egyetem?” hangzott hamarosan és én egy „udvarias” vállrán-

sem tudja az illető ország gazdasági helyzetét behatóan tanulmányozni, mert a kapitalista statisztika egészen más indexekkel, mutatószámokkal dolgozik, mint mi. Külker szakos hallgatóink általában jól megállták helyüket. Külkereskedelmi vállalatok áruosztályain dolgoztak. Eredmények természetesen függtek az üzemi instruktortól is. Egyes helyeken céltudatosan vezették őket munkakörrel munkakörre és itt az eredmény érhetően jobb lett, mint ott, ahol az üzemi instruktorki kijelentette: „nézzetek szét, kartársak, ahol tetszik, és tanulmányozzatok mindent alaposan” — s ezzel el is végezte a rábizott feladatokat. Voltak azonban olyan elvtársak is, akik valamelyik beteg, vagy szabadságát töltő dolgozó munkakörét vették át. Ezek igen jól megállták helyüket. Pl. Wiesel elvtárs önállóan tárgyaló olaj ügyben a Szovjetunió küldöttségével és feladatát dicséretreméltóan oldotta meg. Bernáth elvtársat is azonnal beállították a munkába és ennek ellenére az

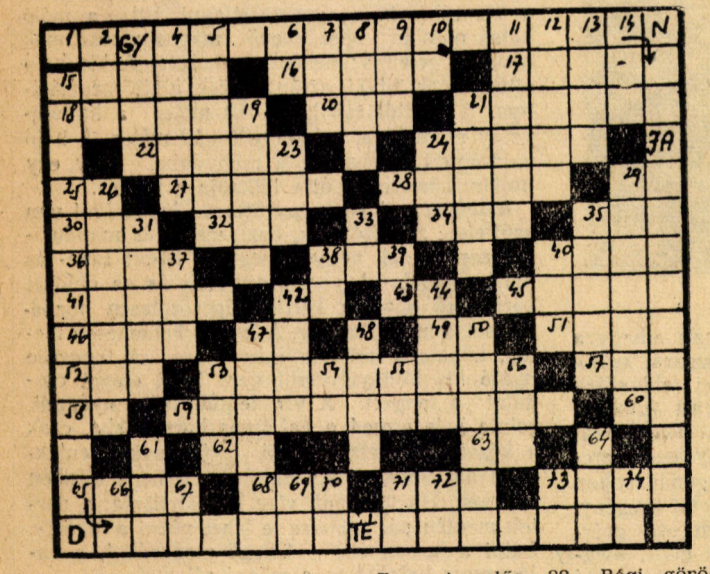
egyik legjobb dolgot adta be. „A cső kartell hatása a magyar exportra”. Ebbe a kartellba tartozott az RM is. Dallos elvtárs az Argentínai piac megszervezéséről írt. A belkereskedelmi tanszék az oktatás szempontjából sokkal részletesebben dolgozta ki az üzemi gyakorlat programját. Napok szerinti beosztva kapták meg a hallgatók feladataikat, egy-egy üzletág vagy működési terület megismerése szerint. Itt is végeztek a hallgatók önálló munkát is, és egyesek komoly üzleti érzékkel tették tanubizonyosságot. Ezen a szakméri oktatás gyakorlati felhasználása. Hisz a belkereskedelmi munkaköre jóval ismeretesebb a külkereskedelménél, így sokkal több spontán ismerettel rendelkeznek az emberek, melyeket csak tudatosítani kell. A tanszék véleménye szerint a naprakész munkabeosztás módszere nagyszerűen bevált és elősegítette a nyári gyakorlat jó eredményét.

A LAPULÓ

(Dekkolardus sunyitus) Természetrzji ismertetés Az egyetemi hallgatók családjába tartozik. Általában a hátsó régiókban él. Kételtű lény, amit az bizonyít, hogy előadások alatt eléggé virgonc természetet áru el, de gyakorlatokon bővőhelyet keres. Szemináriumok alkalmával gyakran láthatjuk, amint riadtan meghűződik valamely zúgban. Az eget is kedveli. Testét páncélzat borítja, amirol minden szemrehányás lepattan. Szaglása kiűnő, ezért dolgozatírás alkalmával ritkán látható. Hangja pusmogó, leggyakrabban suttogva mondhatja környezetének: „Sűj! Sűj!” A jelentkezést nem ismeri. Legveszélyesebb ellensége a gyakorlatvezető. Ellene a legkülönbébb módokon védekezik. MIMIKRI: Mindig azt csinálja, amit a többiek. Ha azok helyeselnek, ő is. Esetenként csóválja a fejét, homlokát ráncolja, bólogat. Kételtű módszer. MÉLÁZÁS: Elmélázó tekintettel, melankólikus hangulattal terjeszti föl, ül, ül, képeztelle szemmel láthatólag idegen szférákban csapong s ha ilyenkor a szemináriumvezető „ki-

szúrja”, magára vessen! SÜLLYESTÉS: Lábak, alsótest az asztal alatt, gerinccel a széken. Ilyen módon az asztal nyakig ér. Gyakori védekezési mód. ELFOGLALTSÁG: Ir, ir, ir, számol, nincs ideje jelentkezni. Felpillantás kizárva! Csak helyenként alkalmazható. BÜVÖLÉS: Főként a nőnemű tanulóknál (dek kolarda sunyita) divatos módszer. Bájjos pillantások, negédes mosoly, mindig a gyakorlatvezetőn csüngve. BÜBÁNAT, fogfájás, fejfájás, hascikarás, lázas állapot mimelése, mind, mind kedvelt formák. A gyakorlatokon igen szelíd. Csúpjával „puskák” után kotorászik. Meggömbölt háttal, leszegett fejjel, laposakat pislogva igyekszik beolvasni a környezetbe. Szímetekben előbúvik rejtkehelyéről s ilyenkor hangja is felerősödik. Általában makacs természetű, de volt már példa rá, hogy jelentkezésre is megtántogották. Botka Zoltán

REJTVÉNY

Vizszintes: 1. Szeptember 29-én szokott lenni ez az ünnep. A... 15. Szép virág. 16. Röltő. 17. Vissza: „A” tornafeszítés. 18. Vissza: Bata István tartja április 4-én. 20. Korszak. 21. Síléc. 22. „A” piszok. 24. Had élen áll. 25. Erős részlet. 27. Saját kárán tanuló. 28. Mongólia egyik medencéje. 29. Helyrag. 30. Vissza: végtelenül ázna! 32. Tisztítószert. 34. Bécsi állatkert. 35. Fürdő alkalmatlanság. 30. Tengeri emlős. 38. Régi görög törzs. 40. Vissza: bíró teszi. 41. Szerelmi költészet műsziája. 42. Megfedd. 43. Névelő. 45. Virító mezei virág (utolsó kocka kettős betű). 46. Egyházi fejedelem. 47. Lufirány. 49. Felkialtószócska. 51. Szaggató (ék hiba). 52. Rákosi elvtárs szülőhelye (ék. hiba). 53. 1884 szeptember 27. 57. Ragadozómadár. 58. Komp feletl 59. Vissz. 53. folytatása. (Az első levele. Az kerül.) 60. Másahangzó képlet. 62. Helyrag. 63. Régi római pénz.

65. Gárdonyi: „Láthatlan ember” c. művének egyik szereplője. 68. Német névelő. 71. Hasadék. 73. A sivatag halója. Függőleges: 2. Vissza: Női becenév. 3. Békésmezei község. 4. Szép színes szovjet film, az Uránia mozi fogja hamarosan játszani. 5. Vissza: „A” piaci bevásárlószó. 6. Jó. 7. A „holló” költője: Edgar... 8. Zeusz felsége. 9. Tisztítószert. 10. Idegen helyeslés. 11. Talajpusztulás. 12. Vissza: Mértékegység. 13. „E” lakat (ék. hiba). 14. G. S. L. 15. Vissza: 1. folytatása. 19. Névelővel: A fogoly. 21. Alexandriai fizikus. 23. Össze-vissza: hőemelkedés. 24. Csont... (ék. hiba). 26. Tűző napon lévő. 29. Odaragad. 31. Névelővel: becézve az egyik szülő. 33. Allóvíz. 35. Gyermekkedvence az ilyen könyv. 37. Tisztítószert. 38. Skálahang. 39. Helyrag. 40. Ürmérték rövidítve. 42. Történelmi mese. 44. Hósi halált halt szovjet lány. 47. Ágynemű. 48. Balaton jege teszi télen. 50. Vajjon van felesége? 53. Bortermővidék. 54. Ny. R. 55. T. H. 56. Méhlikák. 61. Névelővel: varrószerű. 64. Úr németül. 66. Bécsi tojás. 67. Antal Tamás. 69. Névelő. 70. Tagadoszó. 71. Rab Miklós. 72. Eletben van. 73. Tétlenség kezdete. 74. Végtelenül veri! Beküldendő a vasgong szedett sorok. Lezárt rejtvenyversenyünk. A legtöbb helyes megfejtést beküldőket értékes könyvtalomban részesítjük. Új rejtvenyversenyünk első rejtvenyét közöljük ma, amely négy rejtvenyből fog állni. Gacsályi István nyerte a rejtvenyversenyt, a jutalmát a szerkesztőségben átvetheti.

Gólyabál az egyetemen

Egyetemünkön szombaton tartották az elsőévesek vidám bemutatkozását a gólyabál. A hatalmas érdeklődéssel megelızı eseménynek több ezer résztvevője vidáman szórakozott. Ez volt egyetemünkön az első eset, amikor a tanárok nagyobb létszámmal vettek részt a hallgatók rendezvényén. Ugyancsak elsőnek mondható az a kezdeményezés is, amit a DISZ-szervezet szervezett, a bálók illemszabályának bevezetése és a gólyavaatás. Kár, hogy a rendezés hibái miatt most is sok üröm esett örömlünkbe.

Nagyobb gondosságot az ösztöndíj fizetéseknél

A gazdasági igazgatóság dolgozóit jó munkával biztosították, hogy hallgatóink a bál előtt kaphák meg ösztöndíjukat. Azonban a kihirdetett időpontban sok hallgató meglepődéssel tapasztalta, hogy ösztöndíját u. v. felzésre hivatkozva a pénztár nem fizeti ki. A hallgatók reklamáltak és az oktatási osztály dolgozóit idegesen, türelmetlen hanggal fogadták a felszólalók. A reklamációra minden évfolyambelinek joga van és mindenki panaszát kellő lelkiismerettel kell végighallgatni, még akkor is, ha a rendelkezést végrehajtó szervek hibát követnek el és ebből a hibából eredően egy sor reklámáló ostromolja a szervezet. Helytelen, ha az ügyintézők a reklámálók kirekesztésével (bezárják az ajtókat), vagy eltávolításával akarják megörizni nyugalmaikat. Ugy kell megszervezni minden intézkedést, hogy azt a legrövidebb úton a legpontosabban tudják végrehajtani. Ezzel könnyítik meg munkájukat a szervek és ezzel veszik elejét a reklamációknak!

SPORT

Sportkörünk szakosztályai is rajtoltak a bajnokság második fordulójának küzdelmeiben. Az eredmények azt mutatják, hogy csapataink erősen ideényeleji formában kezdtek s bár a következő fordulókban javulás mutatkozott, még mindig van javítanivaló. Ez sajnos nemcsak a versenyek eredményessége szempontjából, hanem az erőnléti és technikai szempontokból, hanem a fegyelem szempontjából is kívánatos. A férfi kosárlabda-csapat mérkőzéseire mindössze öt-hat játékos jelenik meg és ez nem kielégítő. Vannak olyan kosárlabdások, mint Gábor elvtárs, — aki megériük többször is, hogy „ot lesznek” és ez csak ígéret marad. Ne felejtjük el, hogy a sportoláshoz egyéb más dolgon kívül, de nem utolsósorban fegyelem is szükséges. A női kosárlabdacsapat megerősítése szempontjából igen kedvező lenne az elsőéves hallgatók jelentkezése. Felkérjük a hallgatókat, hogy a sport-

ág kedvelői jelentkezzenek a szakosztályunk. Labdarúgó körökben erősen tolyk a készülődés október negyedik tanári diák válogatott mérkőzésre. Eredmények: KE Haladás ffi — VM Külker. m 83:42 KE Haladás ffi — VL Bőrgyár 48:44 Vasas Vesztes — KE Haladás női 35:39 Vasas Ikarusz — KE Haladás női 52:36 Labdarúgás: KE Haladás — Kőb. Kinizsi 5:2 KE Haladás — Rádió 3:0 Temetkezési V. — KE Haladás 3:0 KE Haladás — Kinizsi Tej 4:2 Röplabda (ffi). Csepeli Vasas — KE Haladás 3:0 Petőfi — KE Haladás 3:1 V. Lobogó — KE Haladás 3:1 A Dózsa elleni mérkőzés elmaradt. Asztali tenisz Kalapgyár — KE Haladás 11:8 KE Haladás — M. Posztó 10:10

SAKK

KÖZGAZD. HALADÁS — CSEPELI VASAS 8:4 Csapatunk már az első fordulón győzelemmel indult, legyőzve az újonc Csepeli Vasast, amely a legelősebb összeállításban állt ki ellenünk. Részletes eredmények: Haladás Köz. Egy. — Csepeli Vasas 1/2 Molnár — Hajtun 1/2 I Forintos — Eigner 0 1/2 Haág — Tábor 1/2 I Drechsler — id. Rózsavölgyi 0 0 Kemény — Lőrinc 1 0 Forgács — Hornyák 1 I Prelowszky — Katona 0 I Stuber — ifj. Rózsavölgyi 0 I Kupcsik — Váhradnik 0 I Solt — Feléke 0 I Göbel — Kovács 1 I Szirmai — Vaxler 0 Következő ellenfeleink az idei országos bajnokság 2. helyezetteje a Bp. Vasas együttes lesz. Végéért a hatfordulós feladványverseny. Holtversenyben első helyen végeztek: Nyitrai János II. évf. hallg. és Bernáth Kálmán IV. évf. hallg. 6-6 helyes megoldással.

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem párt- és DISZ. bizottságának, egyetemi tanácsának és szakszervezeti bizottságának lapja. Szerkesztő: Gácsi Sándor Szerkesztő: a szerkesztőbizottság Felelős szerkesztő: Illés János Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov-ter 8. III. 382. Telefon: 186-850 192-es mellék Kiadja: a Budapesti Lapkiadó Vállalat Budapest, VIII., Blaha Lujza-ter 3 Szikra Lappnyomda Budapest VIII., Rökk Szilárd-ut. 6 Felelős vezető: Kulcsár Mihály